

Begyndelsen af Juli, hvorimod den stadig blokerede Havnene paa Nordlandet, især paa den vestlige Del, indtil efter den 20de August. Paa Fjordene blev den liggende saaledes, at den forhindrede Skibsfarten indtil de sidste Dage af August og de første Dage af September.

Under saadanne Forhold er det intet Under, at Mange maa se en mørk Fremtid imøde, og de Forhaabninger, som Folk havde sat til September, kunne siges at være glippede. Hvis det var blevet ved det strenge Foraar, vilde Nord- og Ostlandet have sluppet godt ud over det og uden væsentligt Tab. Rigtignok mistede Folk endel af deres nyfødte Lam, og i den sydligste Del af Søndermule Syssel, hvor Fods Bedrift er indrettet paa lignende Maade som paa Sydamtet, gif det Meste af Faarene tabt, men Tilstanden var dog ikke daarligere end saa, at det strenge Foraar vilde have været glemt, hvis Sommeren havde været taalelig, den var imidlertid, som ovenfor bemærket, meget kold, taaget og regnfuld. Som Følge heraf mislykkedes Græs væxten paa mangfoldige Steder, navnlig i den vestlige Del af Hunavats Syssel, den nordligste Del af Skagaffjords Syssel og alle Udkanter (útkjalkar) af Nordlandet; jo længer man kommer Ost paa, er Tilstanden bedre, og paa flere Steder, navnlig hvor Lunene ere haarde, var Græs væxten som i et Middelaar. Dette kunde dog ikke hjælpe, da det fugtige Veirlig lagde Befolkningen de største Hindringer iveien for Høbjergningen. Det var gennemgaaende, at Høet fra Lunene først er blevet indhjerget i de sidste Dage af August, og det er kun meget lidt Udby, som det er lykkedes at hjerge i September, som ikkun har bragt enkelte smukke Dage. Det er derfor kun de Færreste, der kunne beholde Vinteren over Mere af deres „bústofn“ end Kærerne og Maltesaarene.

Som ovenfor antydet, stiller dette sig imidlertid forskjelligt, og Tilstanden i Mula Sysslerne og Thingø Syssel er saaledes langt bedre end i Hunavats Syssel og Skagaffjords Syssel, og den er navnlig flet i den vestlige Del af Hunavats Syssel.

Foruden at bringe os det kolde og fugtige Veir har den grønlandste Is forhindret den af Fiskeri hovedsagelig levende Del af Befolkningen fra at drive denne Næringsvei. Ogsaa i denne Henseende maa der dog gjøres en Undtagelse for Ostlandets Vedkommende, hvorfra Isen forsvandt i Begyndelsen af Juli. Paa min nylig tilendebragte Inspektionsreise i Thingø Syssel og begge Mula Syssler hørte jeg alle vegne Tale om det udmærkede Fiskeri paa Ostfjordene. Det for Ostfjorden ellers saa indbringende Havfalsbefiskeri har i denne Sommer kun givet et meget tarveligt Udbytte; Havfalsbefiskeriet drives som bekjendt som Havfiskeri med Dæksbaade; ifstedetfor at disse under almindelige Forhold gjøre 3 à 4 Ture om Sommeren, maatte Fiskerne indskrænke sig til 1 Tur, og det er beundringsværdigt, at de under saa vanskelige Forhold overhovedet have opnaaet noget Resultat.

Endelig har Havisen eller den grønlandste Is lagt store Hindringer iveien for Skibsfarten. Til al Ulykke naaede nogle af Handelsstibene ind paa flere Havne paa Nordlandet og Ostlandet, inden Isen indfandt sig og bragte Tilførsel af Varer, som Folk høilig trængte til. Ogsaa i Henseende til Skibsfarten har Ostlandet været heldigere stillet end den øvrige Del af Amtet; dog lykkedes det enkelte Skibe at naae ind til Nordlandshavnene i Juli, da Isen veg noget fra Landet langs med Kysten fra Fjord til Langanæs.

Det eneste Gode, Isen har bragt, er Hvaler, som ere bleve indelukkede og klemte op til Land af Isen. Paa Ostfjorden drev der i Land eller fandtes døde i Isen 4 Hvaler, hvorimod 1 blev harpuneret; paa Skagaffjorden bragte Isen 3 eller 4 og i Hunavats Syssel ikke mindre end 39. Dette var en stor Hjælp for Befolkningen, da Hvalerne afgive et godt, sundt og billigt Næringsmiddel.

For Diebliffet kan man ikke sige, at der hersker nogen Nød i Nord- og Ostamtet, men der er al Udsigt til, at den vil indfinde sig i Slutningen af Vinteren og i det kommende Foraar i de af Aaret mest hjemsogte Gæne, den vestlige Del af Hunavats Syssel, den nordlige Del af Skagaffjord og alle Udkanter af Nordlandet. En Følge af Aaret, der allerede kan siges at være indtraadt, er derimod et gennemgaaende økonomisk Tab for Befolkningen, ja, jeg tør næsten sige en fuldstændig Ruin.

Mæslingeepidemien har langtfra her i Amtet havt en saa stor Ødelighed til Følge som f. Ex. i Reykjavik, men den har dog lammet Folks Arbeidskraft betydeligt og har tilligemed det daarlige Veirlig, som spiller Hovedrollen, været medvirkende til at gjøre Tilstanden saa betænkelig, som den er. Af Mangel paa Foder ere Folk ikke